

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Työtuomioistuin - Finlandia) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) oraz Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17)

(Sprawy połączone C-609/17 i C-610/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Artykuł 153 TFUE – Minimalne wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w obszarze organizacji czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 7 – Prawo do corocznego płatnego urlopu w wymiarze co najmniej czterech tygodni – Artykuł 15 – Korzystniejsze krajowe przepisy prawne i postanowienia układów zbiorowych w zakresie ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Pracownicy niezdolni do pracy podczas corocznego płatnego urlopu z powodu choroby – Odmowa przeniesienia tego urlopu, kiedy brak przeniesienia nie powoduje skrócenia faktycznego wymiaru corocznego płatnego urlopu do okresu krótszego niż cztery tygodnie – Artykuł 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Niemożność zastosowania w braku sytuacji stosowania prawa Unii w rozumieniu art. 51 ust. 1 karty praw podstawowych)

(2020/C 27/02)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Työtuomioistuin

Strony w postępowaniu głównym

(Sprawa C-609/17)

Strona skarżąca: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry

Strona pozwana: Hyvinvointialan liitto ry

Przy udziale: Fimlab Laboratoriot Oy

(Sprawa C-610/17)

Strona skarżąca: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Strona pozwana: Satamaoperaattorit ry

Przy udziale: Kemi Shipping Oy

Sentencja

- 1) Wykładni art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym i układom zbiorowym, które przewidują przyznanie corocznego płatnego urlopu w wymiarze przekraczającym minimalny okres czterech tygodni przewidziany w tym przepisie, przy jednoczesnym wyłączeniu możliwości przeniesienia tych dni urlopu z powodu choroby.

- 2) Wykładni art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z jej art. 51 ust. 1 należy dokonywać w ten sposób, że nie ma on zastosowania w odniesieniu do takich przepisów krajowych i układów zbiorowych.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen - Szwecja) – CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o. w upadłości

(Sprawa C-198/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 – Artykuły 4 i 6 – Postępowanie upadłościowe – Prawo właściwe – Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – Niezaspokojenie wierzytelności wynikającej z umowy przed ogłoszeniem upadłości – Wyjątek dotyczący potrącenia wierzytelności wynikającej z umowy powstałej przed wszczęciem postępowania upadłościowego)

(2020/C 27/03)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CeDe Group AB

Strona przeciwna: KAN Sp. z o.o. w upadłości

Sentencja

Artykuł 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 788/2008 z dnia 24 lipca 2008 r. należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do powództwa – wytoczonego przez zarządcę [w rozumieniu rozporządzenia nr 1346/2000] masy upadłości spółki w upadłości, mającej siedzibę w pierwszym państwie członkowskim – o zapłatę za towary dostarczone w wykonaniu umowy, zawartej przed wszczęciem postępowania upadłościowego wobec tej spółki, przeciwko drugiej umawiającej się spółce, mającej siedzibę w drugim państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.